| | |
|---|---|
| Súd: | Okresný súd Bratislava V |
| Spisová značka: | 8C/300/2007 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 1507227396 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27. 08. 2012 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Ivana Jahnová |
| ECLI: | ECLI:SK:OSBA5:2012:1507227396.14 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivanou Jahnovou, v právnej veci navrhovateľky: P.. S. R., nar. X. XX. XXXX, bytom C., S. ul. č. XX, právne zastúpená advokátskou kanceláriou Mandzák a spol. s r.o., Bratislava, Zámocká ul. č. 5, IČO: 36 943 882, proti odporkyni: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS s.r.o., so sídlom Bratislava, Panónska cesta č. 9, IČO: 31 347 291, právne zastúpená advokátom JUDr. Rudolfom Adamčíkom, AK, Bratislava, Liptovská 2/A, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

**r o z h o d o l :**

I. Konštatuje sa, že zverejnením článku, ktorý bol uverejnený v denníku Plus JEDEN DEŇ dňa XX. X. XXXX (ročník X, č. XXX) s titulkom „H.!“ a s podtitulkom „M. R. a N. K. “, d o š l o k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľky na ochranu osobnosti.

II. Konštatuje sa, že zverejnením dvoch fotografií v denníku Plus JEDEN DEŇ dňa XX. X. XXXX (ročník X, č. XXX) na str. 2 prislúchajúcich k článku s titulkom „H.“ a s podtitulkom „M. R. a N. K. “, d o š l o k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľky na ochranu osobnosti.

III. Odporkyňa je p o v i n n á v najbližšom čísle celoslovenského vydania denníka Plus JEDEN DEŇ pripravovanom po právoplatnosti tohto rozsudku uverejniť na druhej strane tohto denníka ospravedlnenie navrhovateľke v nasledujúcom znení:

„Ospravedlnenie P.. S. R.,

v celoslovenskom vydaní denníka Plus JEDEN DEŇ zo dňa XX. X. XXXX sme uverejnili článok s titulkom „H.!“ a s podtitulkom „M.e, v ktorom sme uviedli, že S. R. sa po večeroch stretáva s P. C., pričom sme naznačovali, že vzťah P. C. a S. R. je viac ako priateľský. Ako súčasť tohto článku boli zverejnené dve fotografie S. R.. Obsahom tohto článku a zverejnením fotografií sme vážnym spôsobom zasiahli do osobnostných práv P.. S. R., za čo sa jej verejne ospravedlňujeme.“

IV. Nadpis ospravedlnenia „Ospravedlnenie P.. S. R.“ je odporkyňa p o v i n n á uverejniť rovnakým typom písma a rovnakou veľkosťou písma, ako bol uverejnený titulok článku „H. Q.!“ v denníku Plus JEDEN DEŇ dňa XX. X. XXXX (ročník X, č. XXX).

V. Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke titulom nemajetkovej ujmy sumu 6 000,- Eur a to do 3. dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

VII. Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke na účet advokátskej kancelárie Mandzák a spol., s.r.o., so sídlom Bratislava, Zámocká č. 5 titulom náhrady trov právneho zastúpenia 1 183,39 Eur a titulom náhrady súdneho poplatku 1 062,20 Eur a to v lehote do 3. dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

**o d ô v o d n e n i e :**

Návrhom, ktorý bol súdu doručený 17. 9. 2007, sa navrhovateľka domáhala ochrany svojej osobnosti a žiadala, aby sa odporkyňa v najbližšom čísle denníka Plus JEDEN DEŇ po právoplatnosti súdneho rozhodnutia na jeho prvej strane ospravedlnila v znení ospravedlnenia „V celoslovenskom vydaní denníka Plus JEDEN DEŇ zo dňa XX. X. XXXX sme uverejnili článok s titulkom „H.“ a s podtitulkom „M. v ktorom sme uviedli, že S. R. sa po večeroch stretáva s P. C., pričom sme naznačovali, že vzťah P. C. a S. R. je viac ako priateľský. Ako súčasť tohto článku boli zverejnené dve fotografie S. R.. Obsahom tohto článku a zverejnením fotografií sme vážnym spôsobom zasiahli do osobnostných práv P.. S. R., za čo sa jej verejne ospravedlňujeme.“

Súčasne žiadala o vyslovenie povinnosti odporkyni zaplatiť jej náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 000,- Sk (33 194,- Eur). Návrh odôvodnila tým, že odporkyňa, ako vydavateľ denníka Plus JEDEN DEŇ, uverejnila XX. X. XXXX v čísle XXX článok s titulkom na úvodnej prvej strane „R. B.?“ a na druhej strane s titulkom „H.!“ a s podtitulkom „M.“, ktorým pre jeho nepravdivosť bola dotknutá jej občianska česť, vážnosť a jej súkromie.

Zverejnením jej fotografií odporkyňa porušila právo navrhovateľky na podobizeň, pretože ním nesledovala oprávnený verejný záujem. Negatívne účinky článku mali dopad na jej osobu v osobnom a pracovnom živote. Narušil a sťažil výkon jej zamestnania, keďže pracuje v riadiacej funkcii, pričom u osoby v takomto postavení sa predpokladá patričná vážnosť.

Dôvodila, že pred zverejnením týchto článkov nebola žiadnym spôsobom kontaktovaná a nebola jej daná ani možnosť na vyjadrenie. Nemohla na tieto informácie reagovať, dať k nim svoje stanovisko a vyjadriť sa, že nemá partnerský vzťah s P. C. (a ani milenecký pomer). Ak by bola oslovená, článok by vyznel v absolútne inom kontexte, keďže by k nim boli pridané reakcie navrhovateľky. V danom prípade došlo k porušeniu práva na súkromie jednak zverejnením vecí týkajúcich sa intímneho života navrhovateľky (jej údajné „randenie“ a „stretávanie sa po nociach“ s P. C.), ako i zverejnením fotografie zachytávajúcej toto „randenie“, navyše zachytenej pred domom navrhovateľky. Čitateľ podľa navrhovateľky vníma informácie, ktoré získava z fotografií s oveľa väčšou dôveryhodnosťou a presvedčivosťou ako slovné informácie, keďže vie, že fotografia zaznamenáva autentickú situáciu. Poukázala tiež na to, že existuje skupina čitateľov poznajúca sociálne zázemie P. C., teda, že žije v manželskom zväzku, pričom milenecký vzťah v rámci „manželskej nevery“ čitateľ prijíma v oveľa negatívnejšom kontexte, keďže navrhovateľka sa dostáva do nemorálnej pozície „narušiteľa“ a „rozvracača“ manželského vzťahu.

Navrhovateľka napadla v súdnom konaní obsah celého článku so zdôraznením nepravdivosti tvrdení - a) „dL.“, b) kým mnohí by si mysleli, že po večeroch chodí za Z., ktorá ho do funkcie riaditeľa K. navrhla, určite by zostali šokovaní, C. sa stretáva s jej dcérou, c) už niekoľko mesiacov sa špekuluje, že vzťah S. a P. je viac ako priateľský, d) rande S. rázne ukončila mama - Z.. Poukázala na to, že žalovaná túto tému zverejnila aj v týždenníku PLUS 7 DNÍ z XX. X. XXXX a v denníku Plus JEDEN DEŇ z XX. X. XXXX.

Výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnila najmä závažnosťou vzniknutej nemajetkovej ujmy (naštrbenie vážnosti a cti, porušenia práva na podobizeň a práva na súkromie), ktorá je v danom prípade daná intenzitou a jej rozsahom (zverejnenie v známom denníku, preberanie správy denníkom S., agentúrou K. ako i opozičnými politikmi), ako aj okolnosťami, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Za takéto okolnosti považovala jednak subjekt, do ktorého práv na ochranu osobnosti sa zasiahlo a spôsob, akým sa zasiahlo (existencia zlého úmyslu). Potrebu citlivejšieho posudzovania odvodzovala aj od jej výkonu riadiacej funkcie v jej zamestnaní. Žiadané finančné zadosťučinenie vzťahovala jednak na zverejnenie predmetného článku, ako i k článku prislúchajúcim dvom fotografiám a zahrnula do nej

práva na ochranu osobnosti vo viacerých smeroch (narušenie práva na česť, dôstojnosť, dobrú povesť, podobizeň a súkromie).

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Uviedla, že článok opísal situáciu, kedy navrhovateľka zotrvala v dlhšom nočnom rozhovore osamote so šéfom K. S. potom, čo tento opustil byt, v ktorom navrhovateľka s matkou býva a teda možno oprávnene predpokladať, že témy ktoré nemajú intímnu povahu vo vzťahu medzi navrhovateľkou a šéfom K., mohli diskutovať už počas pobytu šéfa K. S. v byte a že napokon zo správania sa navrhovateľky bola nervózna aj jej matka, keď ju o jedenástej v noci vyšla „v nočnom oblečení“ volať domov. Je preto plne náležité použitie slova randiť pri hodnotení tejto situácie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, vypočul účastníkmi navrhnutých svedkov P.. N. R., P.. P. C., F. C., N. N., Z.. T. E. S.., S.. A. K., Z.. B. E., oboznámil sa s obsahom svedeckých výsluchov vykonaných v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 7C 315/2007 - N. Z., X. T. a S. M. a s obsahom listinných dôkazov založených v súdnom spise. Vykonať iné dôkazy účastníci nežiadali.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľka je dcérou P.. N. R., pôsobiacej v čase vydania článku vo funkcii ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny SR a že odporkyňa je vydavateľom denníka Plus JEDEN DEŇ, v ktorom bol dňa XX. X. XXXX uverejnený pod titulkom „H.“ a s podtitulkom „M., článok s textom: S. sa po večeroch stretáva so šéfom K.X.“...Už niekoľko mesiacov sa špekuluje, že vzťah S. a P. je viac ako priateľský. Týždenník Plus 7 DNÍ ich prichytil v dôvernom rozhovore a pri dlhom lúčení pred petržalským domom, kde obe R. bývajú. Reportérom týždenníka sa podarilo nafotiť šéfa S. ako ide na večernú návštevu k dámam R.. Kým mnohí by si mysleli, že po večeroch chodí za Z., ktorá ho do funkcie riaditeľa K. navrhla, určite by zostali šokovaní, C. sa stretáva s jej dcérou. Naznačuje to aj dlhé lúčenie pred domom, kým nezasiahla Z. v domácom oblečení a nepožiadala dcéru, aby išla dovnútra. K článku boli uverejnené dve sprievodné fotografie navrhovateľky súkromného charakteru.

Okolnosti vzniku článku vysvetlila jeho autorka v tom čase zástupkyňa šéfredaktora denníka Z.. F. C.. Uviedla, že článok je avízom na uverejnenie článku s touto témou v týždenníku PLUS 7 DNÍ, pretože ich redakcie spájajú marketingové aktivity na podporu predaja týždenníka, teda bol uverejnený, aby čitatelia týždenníka vedeli, aká téma sa v ňom objaví. Redakcia týždenníka im poslala tému, požiadala o urobenie avíza, že téma bude rozvinutá v týždenníku. Tvrdenie dokumentovala textom článku, citáciou vety ...Týždenník PLUS 7 DNÍ ich prichytil... Takto postupovali voči viacerým témam riešeným v týždenníku. Článok zostavila podľa materiálov od redaktorov z týždenníka a od nich si vypýtala aj fotografie. Nafotil ich fotoreportér odporkyne N. N., ktorý svedecky vypovedal, že od vedenia odporkyne dostal úlohu nafotiť navrhovateľku a P. C., keďže mali tip, že je medzi nimi bližší vzťah. Na adresu bydliska navrhovateľky prišiel autom ešte za svetla a zaparkoval vo vzdialenosti cca. 20 - 30 metrov od jej domu. Fotografie urobil na digitál, ale aj teleobjektívom. Počas doby čakania do domu, kde navrhovateľka býva, prišiel a krátko na to odišiel jemu neznámy pán, P. C., odchádzal za tmy. Vyprevádzala ho navrhovateľka a ich rozlúčka trvala okolo pol hodiny. Smiali sa, zabávali sa a pred odchodom jeho auta, ktoré šoféroval, stiahol okienko vodiča a navrhovateľka sa k nemu predklonila. Videl ju od chrbta. Predtým však zišla dolu matka navrhovateľky a z jej gestikulácie vyrozumel, že navrhovateľku napomenula, aby išla dnu, gestikuláciu označil ako dobromyseľnú. Videl, že sa všetci zasmiali, ale nerozumel, o čom sa rozprávali. Dotknuté osoby ho nespozorovali. Vypovedal, že na adrese navrhovateľky bol len raz a bol rád, že na prvý krát sa mu podarilo nafotiť situáciu, pre ktorú ho tam jeho nadriadení (vedenie) poslali.

Navrhovateľka uviedla, že bolo bežnou praxou, keď sa pracovný tím jej matky stretával u nich doma. Týchto stretnutí sa však ona nezúčastňovala, vykonávala pre matku obsluhu. V deň vyhotovenia fotografií sa uskutočnilo tiež pracovné stretnutie u nich doma. Matku vyhľadal A. K., v tom čase riaditeľ W. S. a aj P. C.. S jeho rodinou sa ich rodina pozná dlhodobejšie, spájajú ich spoločné témy, keď matka P. C., ako aj jej matka, sa starajú o svoje matky a obom im zomrel manžel. V ich rodine je bežné, že návštevy vyprevádzajú. Tak ako v ten večer vyprevadila A. K., vyprevadila i P. C.. Dĺžka vyprevadenia Ivana Bernátka závisela od toho, že jej matka chcela, aby ho zadržala, dôvod preto si nepamätala. Navrhovateľka poprela, že by jej vzťah s P. C. bol hlbší ako kamarátsky. Nikdy sa nestretli z iného dôvodu ako pracovnej činnosti jej matky. Navrhovateľka pracovala v čase článku ako konateľka v obchodnej

spoločnosti C. K. s.r.o. Uviedla, že článok, respektíve v tom čase uverejnené články odporkyňou na tému jej vzťahu s P. C., sa jej dotkli, nedokázala sa brániť voči verejnosti, bolo jej nepríjemné vysvetľovať situáciu, ktorá sa dotkla aj jej matky. Musela strpieť poznámky ako „fľandra na ženatého muža“, členovia rodiny sa jej na situáciu dopytovali, bratanec B. E. chcel vedieť, prečo sa necháva fotiť zrovna so ženatým mužom. Kamarátka T. E. jej povedala, že si o tom rozprávajú šoféri W. N.. Navrhovateľka nemala vedomosť o tom, že by pred uverejnením článku niekto o predmetnej téme špekuloval. Nie je členkou politickej strany K., ktorej členkou je jej matka.

B. E., bratranec navrhovateľky, svedecky potvrdil, že informácie v médiách, ktoré súviseli s jej súkromným životom, priniesli do rodiny stres. Boli to informácie z denníka Plus JEDEN DEŇ, z týždenníka PLUS 7 DNÍ, niečo čítal v denníku H. U.. Takouto zverejnenou informáciou bol aj jej vzťah s P. C., pričom aj jeho známi ho dopytovali, či tento vzťah má alebo nie. Navrhovateľku články znervózňovali a pred rodinou povedala, že vzťah s P. C. nemá. Z.. T. E. ako svedkyňa uviedla, že sa venuje mediálnemu právu a preto číta tlač ako týždenník PLUS 7DNÍ, denník Plus JEDEN DEŇ. Mala vedomosť o tom, že v nich uverejnili články o vzťahu jej kamarátky- navrhovateľky s P. C., s ktorým podľa toho, ako ju pozná, nemá táto bližší vzťah. V súvislosti so zverejnením článkov, spolu s navrhovateľkou hľadali riešenie, pretože navrhovateľka bola z nich nešťastná. Táto téma sa objavila medzi ich spoločnými známymi. Navrhovateľka jej povedala, že sa to rozoberá aj medzi jej zamestnancami. Z nich boli vypočutí ako svedkovia N. Z. a S. M. a výpoveďou toto tvrdenie potvrdili.

P. C. jednoznačne svedecky poprel, že by s navrhovateľkou mal iný ako bežný priateľský vzťah. Uviedol, že sa nikdy spolu nestretli osamote, individuálne. Pamätal si na okolnosti, ktoré sú popísané v článku a potvrdil tvrdenie navrhovateľky, že ako riaditeľ K. S. rokoval pracovne s jej matkou a prítomný bol aj A. K., ktorý odišiel pred ním. Z domu ho vyprevadila navrhovateľka a vyprevádzanie trvalo dlhšie, pretože jej matka mu chcela doniesť nejaké materiály, ktoré mu i odovzdala. Bolo bežnou zvyklosťou, že návštevu rodina R. vyprevádza. Svedok tento článok ponímal ako uverejnenie informácie, že sú s navrhovateľkou milenci, dá sa to podľa neho vydedukovať z textu o intímnom rozhovore. Bola to odporkyňa, ktorá priniesla ako prvá čitateľom túto tému, následne sa to objavilo v iných tlačovinách. Svedok je od roku XXXX ženatý. Prax riešenia, rokovania pracovných tém v súkromí, matkou navrhovateľky ako ministerky, vyplynula aj zo svedeckej výpovede A. K., ktorý potvrdil jeho návštevu u nej v čase okolností popísaných v článku, potvrdil pracovnú prítomnosť aj P. C. a jeho samostatný odchod pred P. C.. Takisto potvrdil, že ho navrhovateľka vyprevadila na ulicu pred dom a že on sám ju pri rozlúčke pobozkal na líce, čo je zvyklosť jeho lúčenia. V kontexte výpovedí svedkov P. C. a A. K. vypovedala aj svedkyňa P.. N. R.. Uviedla, že vybavovala pracovné úlohy vo večerných hodinách v mieste svojho bydliska, keď pracovníci v riadiacich funkciách boli ochotní vyhľadať ju doma v súkromí. Medzi nimi boli aj P. C. a A. K.. Súviselo to aj s tým, že má chorú matku odkázanú na nepretržitú starostlivosť. Ako matka navrhovateľky pozná jej osobný život a predniesla tvrdenie, že navrhovateľka nemá viac ako priateľský vzťah s P. C.. Svedkyňa vypovedala, že vždy v rodine vyprevádzajú návštevy a že keď vyprevádzali v predmetný večer P. C. z domu, išli ho odprevadiť obe. Ona sa však vrátila, pretože zabudla nejaký materiál. Zdržala sa, pretože jej matka potrebovala pomoc. Uvedený materiál nakoniec P. C. neodovzdala a poslala mu ho na druhý deň. Šírenie informácie, že má navrhovateľka vzťah s P. C. sa dotklo aj jej samotnej, dotklo sa ich rodiny, známych, dotklo sa jej vnímanie tejto informácii ľuďmi, s ktorými sa stretávala na mítingoch. Svedkyňa vypovedala, že navrhovateľka ju pred rokom 2007, v čase, keď nemohol jej manžel a aj po roku 2007 sprevádzala na mítingy, akcie politickej strany K. - K., ako hosť sa zúčastnila aj jej snemov. Takéto tvrdenie vyplynulo aj z výpovede navrhovateľky, ktorú svedecky potvrdila výpoveď T. E. a nepriamo aj P. C., ktorý uviedol, že pokiaľ nejakú akciu organizovalo ministerstvo (myslí tým ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny) je možné, že navrhovateľka mamu sprevádzala.

Dňa XX. X. XXXX v čísle XX týždenníka PLUS 7 DNÍ zverejnila odporkyňa článok pod názvom „B. s podtitulkom PQ.? V článku je zverejnený text „JG.!“.

Z takto zisteného skutkového stavu, ktorý predchádzal uverejneniu predmetného článku a zverejneniu fotografií navrhovateľky, súd vychádzal pri posudzovaní návrhu na ochranu osobnosti.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby bolo upustené od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby boli odstránené následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2, 3 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku takejto náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Z hľadiska poskytnutia právnej ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene, alebo vedome či nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby.

Zodpovednosť za napadnutý článok nesie odporkyňa ako vydavateľ denníka.

Navrhovateľka je síce osobou blízkou osobe pôsobiacej v politike - jej matka v čase publikovania článku bola členkou N. - avšak navrhovateľka vo verejnom živote nepôsobí, takéto pôsobenie navrhovateľky odporkyňa nepreukázala. Matku sprevádza a sprevádzala na spoločenské akcie, akcie politickej strany K. - K., čo potvrdili svedkovia N. R., T. E. a aj navrhovateľka samotná. Preto, i keď navrhovateľku nie je možné považovať za osobu verejne známu, v dôsledku jej blízkeho vzťahu s osobou verejne známou nepatrí ani do kategórie čisto „bežný občan“. H. tomu miera akceptovateľnosti kritiky u nej, respektíve ochrany súkromia v dôsledku realizácie slobody prejavu, osobitne pri zverejňovaní informácií súkromného, respektíve osobného charakteru, bola u nej podstatne nižšia, než u osoby verejného záujmu. E. postavenia navrhovateľky bolo pre súd podstatné, pretože hranice akceptovateľnosti, šírenia informácií týkajúcich sa osobnostnej sféry, sú najširšie u politikov a najužšie u „bežných občanov“. S. tlače, teda poslaním odporkyne je šíriť informácie a myšlienky o otázkach verejného záujmu, pričom zároveň je nespochybniteľným právom verejnosti takéto informácie prijímať, respektíve dostať.

V konaní napadnutý článok sa týkal nespochybniteľne navrhovateľky. Je v ňom označená plným menom, vytvoril obraz o jej súkromí a preto bol spôsobilý svojím obsahom vyvolať negatívny zásah do osobnostnej sféry navrhovateľky. V konaní žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo preukázané, že by navrhovateľka mala „N.“ vzťah s P. C.. X. prezentovaný úsudok o jej dôvernom vzťahu s P. C. nemá väzbu na reálne skutkové okolnosti. Odporkyňa v konaní nepredložila žiaden dôkaz, ktorým by predmetný prezentovaný úsudok podporila. Vo výpovediach navrhovateľky, P. C. a N. R. sú rozpory. P. C. tvrdil, že s navrhovateľkou sa zdržal pri vyprevádzaní pred jej domom, pretože čakal na nejaké materiály od N. R., ktoré mu aj nakoniec priniesla. N. R. však vypovedala, že k rozlúčke prišla neskôr, chcela P. C. odovzdať ešte nejaký materiál, zdržala ju však jej matka, ktorá potrebovala pomoc a nakoniec od odovzdania materiálu upustila a bez neho vyšla na ulicu. Aj keď bol zistený rozpor v tvrdeniach o odovzdaní a neodovzdaní materiálu N. R., čo malo byť dôvodom, prečo prišla na ulicu s časovým odstupom po navrhovateľke a P. C., podľa názoru súdu bolo v konaní preukázané a to výpoveďou týchto svedkov, že z predmetnej pracovnej návštevy u N. R. bol P. C. ňou a navrhovateľkou vyprevádzaný a rozlúčenie sa s N. R., jej neskorší príchod k vyprevadeniu mal časový posun spočívajúci vo vôli N. R. mu ešte odovzdať pracovné materiály. V tomto bode sa svedecké výpovede stretávajú a okolnosť, že materiály nakoniec skutočne odovzdané neboli, nie je možné považovať podľa názoru súdu tak, ako to vysvetľuje odporkyňa, za vykonštruovanie výpovedí navrhovateľky a svedka P. C. za účelom zakrytia ich spoločnej vôle stráviť pol hodinu času pred domom navrhovateľky. Je nesporné, že tento čas strávili vo vzájomnom rozhovore, avšak jeho samotná danosť nepreukazuje v článku prezentované tvrdenie, že je to „rande“.

Odporkyňa článok otvorila vetou ...V...., avšak dôkaz k takému tvrdeniu, o špekulácii, nepredložila. Naopak článok tvrdením ...„Kým mnohí by si mysleli, že po večeroch chodí za Z., ktorá ho do funkcie riaditeľa K. navrhla, určite by zostali šokovaní, C. sa stretáva s jej dcérou“... postavila tak, že čitateľ považuje predmetnú publikovanú informáciu za pravdivú a túto skutočnosť nezmierni ani nasledujúca veta, uvedená slovesom naznačuje ...naznačuje to aj dlhé lúčenie (myslí sa tu navrhovateľky a P. C.) pred domom... Odporkyňa nepodložene použila priebehový slovesný čas slova stretávať - v tvare stretáva, napriek tomu, že fotograf ju s P. C. pred jej domom nafotil len raz. Svedok N. N. to jednoznačne svedecky potvrdil.

V kontexte vety o špekulácii o vzťahu navrhovateľky viac ako blízkom vyznieva predmetné tvrdenie o stretávaní sa ich dvoch, ako preukázanie dôverného partnerského vzťahu. Odporkyňa tvrdenie zdôraznila textom pod uverejnenými fotografiami - ...Q.“ v ponímaní bežného človeka sa spája s užším výkladom stretnutia priateľov, teda s vyjadrením situácie, keď dvaja ľudia spolu „chodia“ a je medzi nimi blízky citový vzťah. K takémuto výkladu aj odporkyňa textovo v článku čitateľa, použitím tvaru slovesa stretávať sa, naviedla. Použitím termínu „rande“ v súvislosti s obsahom článku nedáva tento jeho obsahom čitateľovi na výber urobiť si iný úsudok o veci, ako úsudok, že opis popísaného skutkového deja je pravdivý. Pričom nepravdivý skutočne bol, Ivan Bernátek sa s navrhovateľkou nestretol, popísané lúčenie nebolo vyvrcholením ich stretnutia „rande“, ale ako to vyplynulo zo svedeckých výpovedí N. R., Ivana Bernátka, A. K. vyprevadením pracovného hosťa jej matky. Takisto týmito svedkami bolo preukázané, že vyprevádzanie hostí je v rodine R. samozrejmosťou a nie ojedinelou záležitosťou. Zverejnením nepravdivých informácií, tvrdení o stretávaní sa navrhovateľky s P. C. v kontexte s obsahom článku, ako dôverný pár, podporený zverejnenými fotografiami, ktoré textu dávajú punc dôveryhodnosti a presvedčivosti, ako aj sprievodným textom k ním, keďže nemajú základ v skutkovom deji, bol článok spôsobilý zasiahnuť do práva navrhovateľky na ochranu jej cti a dôstojnosti. Vzhľadom na rodinný stav popísaných osôb - navrhovateľka je slobodná, P. C. je ženatý - je obraz navrhovateľky podaný pre verejnosť, respektíve pre potenciálny okruh čitateľov poznajúcich ich sociálne zázemie, v nepriaznivom svetle. Článok nemá väzbu na reálne skutkové okolnosti. Odporkyňa je ako vydavateľ denníka nositeľom povinnosti informovať o záležitostiach verejného záujmu, používa zvýšenú ochranu slobody prejavu, avšak aj toto právo, privilegované postavenie musí aj ona vykonávať tak, aby celkové vyznenie prednesenej informácie zodpovedalo pravde, čo v danom prípade splnené nebolo.

Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe. Výpočet jednotlivých zákonom chránených zložiek osobnosti sa vo vyššie citovanom ustanovení § 13 OZ uvádza príkladmo. Popri práve na ochranu života, zdravia občianskej cti, svojho mena a prejavov osobnej povahy sem možno zaradiť aj právo na ochranu ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti, súkromného a rodinného života (garantované i v článku 19 Ústavy Slovenskej republiky).

Ochrana práva na súkromie zahŕňa širokú ochranu intímnej sféry, vnútorného myšlienkového, či citového života človeka, jeho život v rodine, vo vzťahu k inej osobe, s ktorou je v úzkom citovom, priateľskom alebo obdobnom vzťahu. Svojím spôsobom ide o základné osobnostné právo, pretože zásahy do práva na meno, podobu, prejavy osobnej povahy či telesnú integritu sa zväčša bezprostredne dotýkajú aj vnútornej, intímnej sféry fyzickej osoby. Ochrana intímnej sféry je chránená všeobecne. To znamená, že o porušenie práva na ochranu osobného súkromia ide aj v tých prípadoch, keď ide o pravdivé tvrdenia zasahujúce do intímnej sféry fyzickej osoby.

Na základe vykonaných dôkazov, ich vyššie uvedenom vyhodnotení, dospel súd k záveru, že odporkyňa predmetným článkom zasiahla do osobnostného práva navrhovateľky na česť a dôstojnosť, na ochranu súkromia a do práva na ochranu prejavov osobnej povahy zachytené na hmotnom nosiči, konkrétne práva na podobizeň, predmetom ktorého je zobrazenie podoby občana, preto súd v plnom rozsahu vyhovel nároku navrhovateľky na primerané zadosťučinenie a uložil odporkyni povinnosť ospravedlniť sa jej. Odporkyni bola uložená povinnosť zverejnenia tohto ospravedlnenia na druhej strane denníka, na ktorej bol uverejnený aj napadnutý článok.

Súd nepovažoval za postačujúce zadosťučinenie len vo forme ospravedlnenia, ale podľa § 13 ods. 2 OZ priznal navrhovateľke aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní výšky náhrady súd

v zmysle § 13 ods. 3 OZ prihliadol na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Súd vychádzal zo zistenia, že odporkyňa zverejnila nepravdivé informácie o dôvernom partnerskom vzťahu (článok neponúka iný výklad uvedených informácií) navrhovateľky s P. C., pričom ľudia z jeho okolia, sociálneho, záujmového prostredia vedia, že je ženatý, čím priradila navrhovateľke charakter osoby, ktorá nemá úctu k manželským hodnotám. Tieto napriek spoločenskému vývoju partnerských vzťahov stále patria k morálnemu a právnemu základu partnerského spolužitia a sú chránené Zákonom o rodine. Označený okruh čitateľov môže hodnotiť navrhovateľku, ako ženu, ktorá má dôverný partnerský vzťah so ženatým mužom. Nepravdivé informácie prenikli do rodiny R. a jej blízkych príbuzných E. a priniesli stres, teda nepriaznivý zásah do prostredia navrhovateľky a osobnosti navrhovateľky samotnej. Potvrdil to svedok B. E., jej bratranec. Takéto ponímanie zverejnenej nepravdivej informácie sa priamo dotýka občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľky a jej dôsledkom je verejné znevážení jej osoby. Tvrdenia boli za účelom podporenia ich vierohodnosti dokumentované fotografiami vyhotovenými tajne, v nočných hodinách, v mieste jej bydliska, pred jej domom, bez jej vedomia a bez jej súhlasu k ich uverejneniu. Odporkyňa nerešpektovala súkromnú integritu navrhovateľky. Cieľom článku, ako to vypovedala jeho autorka, bolo zabezpečiť zvýšenie obchodných ziskov, vyvolať záujem o kúpu týždenníka PLUS 7 DNÍ. Miera zníženia dôstojnosti navrhovateľky bola vykonaná verejným spôsobom zásahu, pretože k nemu došlo tlačou, celoštátne distribuovaným časopisom vychádzajúcim vo vysokom náklade, šírenom aj cez internet, ktorý má veľkú čítanosť, kde sa predpokladá široký neurčitý okruh pôsobenia.

Súd považoval za primeranú satisfakciu vo výške 6 000,- Eur, z toho suma 2 000,- Eur predstavuje primeranú satisfakciu zodpovedajúcu zásahu do sféry súkromia, práva na česť a dôstojnosť. Zvyšná suma predstavuje primeranú satisfakciu v súvislosti so zásahom do práva navrhovateľky na ochranu prejavu zachyteného na hmotnom nosiči, teda za uverejnenie bez súhlasu navrhovateľky dvoch fotografií s jej podobizňou, za každú teda po 2 000,- Eur. Vo zvyšku súd návrh zamietol.

O náhrade trov konania navrhovateľky súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. Navrhovateľka bola v konaní úspešná, pričom výška priznanej nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu.

Trovy konania navrhovateľky vznikli zaplatením súdneho poplatku 1 062,20 Eur a právnym zastúpením. Advokát si uplatnil náhradu za 15 úkonov právnej služby a to dňa 7. 9. 2007 prevzatie a príprava zastúpenia, dňa 15. 9. 2007 písomné podanie na súd - žaloba, oznámenie z 19. 7. 2010, návrh na vykonanie dokazovania z 13. 9. 2010, písomné podanie na súd z 22. 8 .2012 - záverečná reč a účasť na pojednávaniach v dňoch 7. 4. 2009 - nemeritórne, 9. 6. 2009 - nemeritórne, 5. 10. 2009 - nemeritórne, 14. 12. 2009, 3. 5. 2010, 13. 9. 2010, 11. 4. 2011 - nemeritórne, 22. 5. 2012 nemeritórne, 14. 8. 2012 a 27. 8. 2012. Z týchto úkonov nebola navrhovateľke priznaná náhrada za právnu pomoc v rozsahu úkonov, účasti na pojednávaniach v dňoch 9. 6. 2009 a 5. 10. 2009, pretože boli odročené pre jej neúčasť na nich, teda zavinila zmarenie výkonu týchto pojednávaní, za pojednávanie dňa 11. 4. 2011, pretože nebolo vykonané aj na žiadosť jej právneho zástupcu, keďže prebiehali medzi účastníkmi mimosúdne rokovania o predmete sporu a za účasť na pojednávaní 22. 5. 2012, ktorého nevykonanie bolo zavinené neúčasťou predvolanej svedkyne P. R., pričom túto neúčasť ovplyvnil právny zástupca navrhovateľky. Súdom nebola priznaná aj za úkon písomné podanie z 19. 7. 2010, pretože toto podanie je sprievodným listom, ktorým doručoval právny zástupca navrhovateľky do spisu judikatúru k predmetu sporu, ktorá nie je predmetom dokazovania, ani za úkon písomný návrh na dokazovanie z 13. 9. 2010, keď tento úkon vzhľadom na to, že v tento deň sa konalo vo veci za účasti právneho zástupcu navrhovateľky meritórne pojednávanie k predmetu sporu, mohol byť tento vykonaný, prednesený priamo na pojednávaní a pokiaľ ho advokát urobil v ten istý deň písomne, je to úkon neúčelne vynaložený. Takisto nebola priznaná náhrada za úkon písomného podania k veci samej z 22. 8. 2012 - záverečná reč, pretože táto bola ústne prednesená na pojednávaní dňa 27. 8. 2012 a z toho pohľadu ide o duplicitný úkon právnej služby.

Za úkony právnej služby vykonané do 31. 5. 2009 patrí podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmena z tarifnej hodnoty 6 000,- Eur po 210,81 Eur. Za úkony od 1. 6. 2009 patrí odmena podľa § 10 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z. z po 91,29 Eur . Ku každému úkonu patrí podľa § 18 citovanej vyhlášky aj náhrada hotových výdavkov a to po 178,- Sk, čo je 5,91 Eur za úkony v roku 2007, po 6,95 Eur za úkony v roku 2009, za úkony v roku 2010 po 7,21 Eur a za úkony v roku 2012 po 7,63 Eur.

Odmena a náhrada hotových výdavkov spolu predstavuje 986,17 Eur (úkon z 7. 9. 2007 - 210,81 Eur + 5,91 Eur + úkon z 15. 9. 2007 - 210,81 Eur + 5,91 Eur + úkon z 7. 4. 2009 nemeritórne pojednávania patrí zaň 1 odmeny, teda 52,70 Eur + 6,95 Eur + úkon z 14. 12. 2009 - 91,29 Eur + 6,95 Eur + úkon z 3. 5. 2010 - 91,29 Eur + 7,21 Eur + úkon z 13. 9. 2010 - 91,29 Eur + 7,21 Eur + úkon z 14. 8. 2012 - 91,29 Eur + 7,63 Eur + úkon z 27. 8. 2012 - 91,29 Eur + 7,63 Eur).

Advokátska odmena a náhrada sa v zmysle § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky zvyšuje o 197,22 Eur zodpovedajúcich 20 % DPH, teda na 1 183,39 Eur.

Náhradu trov konania je odporkyňa v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 Os.p. povinná zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľky v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Na úhradu trov právneho zastúpenia označil advokát pri ich vyčíslení účet č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený v V.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15. dní odo dňa jeho doručenia, písomne v 2 vyhotoveniach na tunajšom súde.

V odvolaní sa má uviesť kto ho podáva, ktorej veci sa týka, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom

sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny

a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške, ako sa platí súdny poplatok za návrh.

Odvolanie, ktoré nebude mať tieto náležitosti, odvolací súd odmietne.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak nesplní povinná odporkyňa dobrovoľne povinnosť stanovenú týmto vykonateľným rozsudkom, možno žiadať exekúciu.